

Le vacànze

L'ha mann't Peppe Nesta
giovedì 27 agosto 2009

Rientro dalle vacanze estive, dieci giorni passati al Nord a casa della sorella di Anna, appena arrivati sotto casa …

Mudù … nà nà cè bbèlle pàrcheggie pròpre sott’à càse … cè fùrtune ca hame àvute, … Anni scinne e fà
à manòvre ca nònge s’allùce nijnde cù tòtte stè zàgaglie rète! …

Anna scende e lo aiuta a fare la manovra di retromarcia per il parcheggio, ma nonostante tutto Lino borbotta continuamente.

Ma ci càvule nel’ha fàtte fà … stàmme tànda bbùene a Tàrde … hame sciùte à ‘ffà le vacànze d’
sàzizze … e ci sòrde iàvetave a Newiòrke cè àvemma pigghià ù piroscàfe? …
… E po’ àccòme hame fàtte à pàrtenze ‘indelligende hame fàtte ù rètone ‘indelligende … fa
ca n’avemme dàte appundamènde sùse all’autostràde cù tòtte le cristiàne … miiinghia … e tòtte
‘idelligende àccòme a nùje sò …

Sine Lì … e mèzzeche … tòtte ù viagge sèmbre nà còs’è ditte … nù rùscia rùsce cùndinue … ma
cè s’ha ‘ngàndàte ù dische? … hame àrrevate … e cè còs’è … e fàlle pè l’àneme de
le piccìnne ca nònge honne pigghiate riggitte mànghe cinghe mènute!

Vabbè … stàmene citte … tànde tìne sèmbre rasciòne tùnè!

Dopo aver parcheggiato apre il cofano dell’automobile e comincia a scaricare i bagagli.

Michè … và chiàme l’ascenzòre à papà, ca àlmene ù trùame prònde … e àzzicche a carescià ‘nguàcch
… nà Silvia à papà … pigghie stè dò bùste ca so liggère …

Dopo aver trasportato tutto davanti all’ascensore Anna fa il primo viaggio con i piccoli e con una parte di bagagli,
arrivata al piano, scarica tutto ma si rende conto che le chiavi di casa le ha Lino, quindi resta in attesa che il marito,
ultimato di caricare le ultime cose, arrivi al piano.

Mammamèje … mànghe cè àvemme fàtte nù traslòche o àvemma rùmanè pè n’òtre e quàttre mise ne pùrtamme tò
stè rròbbe … e cè còs’è …

Mè hame àrevate … jàpre à pòrte e tràsime ca a prima còse ca haghija fa jè ca haghije àddaquà le chiànde!

Je imbècie haghija scarecà à visciche … ca nònge a fàzze chiù … ehehehehe …

Nò papà, vado prima io!

Vabbè, allòre je àddaqqe le chiànde dè le fùrmichele!

Mèna stuè, vide ci jàpre!

Appena aperta la porta Lino resta sbigottito, non riesce neanche a varcare la soglia di casa, Anna con un fremito emette
un urlo e …

Màmmamèjeeee … ce ha sùccesse … màmmamèjeeee …

Le làdre … honne tràsùte le làdreeeee … mudù cè casine … tòtte còse honne squàsciàte!

Ma cè scèvene cèrcanne cà nuje sìme pùverijdde!

Entrano saltellando sulle cose sparse per terra ed i bambini li seguono, mentre Silvia scoppia in un pianto fragoroso,
Anna la prende in braccio e scoppia a piangere aumentando l’effetto di angoscia e disperazione nel cuore di Lino.

Stè figghije dè bònna màmmè … stè làtrine … l’honne sciùte a trovà le miglionàrie ca àvevene àrrùbbà …
honna scèttà ù sànghe stè chiàveche dè mèrde!

Lino … vide ijndre àù cùmmò … stè l’ore dèlle piccìnne? … ù rèloggie tùe … à cùllana mèje?

…

Nò stè chiù nijnde Annì … nò stè chiù nijnde! … mò chiàme à pòlizzie!

Prende il telefonino e compone il numero.

… Pròndo pòlizzia? … venite sùbbete che hònne arrubbàte a càsa mia … siine sì … tòtte còse e honne squasciate tütte còse! … àvenite prèste pèppiacère!

Naaa e cè vùlevene pùre ijndre àù bàgne … ù mòbelette honne squasciate!

Lino entra in soggiorno e crolla sul divano, chiama Michele e se lo stringe forte al petto, Anna lo segue e gli siede affianco con Silvia tra le braccia, i quattro affranti e disperati si abbracciano …

Nò vè preoccupate ca n’accattàme tòtte còse àrrete … à réfacime à càse, … se pòtene àrrubbà tòtte còse … nisciùne po’ dèstrùggere à fàmigghja mèje!

pepp’nest